

Stanley Cavell

Keuze van Sybrandt van Keulen

De filosoof die zich bedient van alledaags taalgebruik wendt zich niet tot de lezer om hem zonder bewijs te overtuigen, maar om hem zover te brengen dat hij iets bewijst, iets test, tegen zichzelf in. Hij zegt: ga eens kijken en uitproberen of je kan zien wat ik zie, of je wil zeggen wat ik wil zeggen. Uiteraard geeft hij vaak zelf al het antwoord, of loopt hij er op vooruit, door het in meervoud te zeggen: 'we zeggen ...'; we willen zeggen ...; we kunnen ons voorstellen ...; we voelen het alsof we een verschijnsel moesten binnendringen, een spinnenweb herstellen; we verbeelden ons ...; we zijn er ondersteboven van ... het idee neemt ons helemaal in beslag ... we zijn ontevreden ...' Maar dit meervoud staat toch nog steeds in de eerste persoon: er wordt niet, om een woord van Kant te gebruiken, 'gepostuleerd' dat 'we', jij en ik en hij, gezamenlijk zeggen en willen en verbeelden en voelen en lijden. En als we dat niet gezamenlijk doen, zouden de opmerkingen van de filosoof irrelevant voor ons zijn. Natuurlijk denkt de filosoof niet dat ze irrelevant zijn, maar dat impliceert wel dat filosofie, evenals kunst, niet in staat is en niet in staat behoort te zijn haar relevantie te bewijzen (*to prove*); en dat zegt iets over wat soort relevantie zij wenst te hebben.

Stanley Cavell (1965). 'Aesthetic Problems of Modern Philosophy', in: Steven M. Cahn and Aaron Meskin (ed). *Aesthetics. A Comprehensive Anthology*. Blackwell Publishing 2008, 396-408.

Geplaatst op 8 juni 2008

© Estheticatijdschrift.nl

Gedownload van de pagina's van <http://www.estheticatijdschrift.nl>